

יומא נז

קושי: וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש?

תשובה 1: האי הימנו ודבר אחר הוא, ולא הוי היקש.

קושי: הניחא למאן דאמר לא הוי היקש, אלא למאן דאמר הוי היקש - מאי איכא למימר?

תשובה 2: מקומות הוא דגמרי מהדדי.

תשובה 3: אי בעית אימא - חוץ מבפנים בחדא זימנא גמר.

הבאת ברייתא: תנא:

רבי אלעזר ברבי יוסי	תנא קמא	
אני ראיתיה ברומי, והיו עליה כמה טיפי דמים של פר ושעיר של יום הכפורים	כשהוא מזה, אינו מזה על הפרוכת אלא כנגד הפרוכת	
ודילמא דפר העלם דבר של צבור ושעירי עבודה זרה הווי?		קושי על שיטת ר' אלעזר
דחזא דעבידי כסדרן		תירוץ

הבאת ברייתא אחרת - ותנן נמי גבי פר העלם דבר של צבור כי האי גוונא:

רבי אלעזר ברבי יוסי	תנא קמא	
אני ראיתיה ברומי, והיו עליה כמה טיפי דמים של פר העלם דבר של צבור ושעירי עבודה זרה	כשהוא מזה - לא היו נוגעין בפרוכת, ואם נגעו - נגעו.	
ודילמא דפר ושעיר של יום הכפורים נינהו?		קושי על שיטת ר' אלעזר
דחזנהו דעבידי שלא כסדרן		תירוץ

סדרה של שאלות בקשר לדמים

שאלה 1: נתערבו לו דמים בדמים (לפני ההזאות בקודש הקדשים)

תשובה 1: אמר רבא: נותן אחת למעלה ושבע למטה, ועולה לו לכאן ולכאן.

דחיית התשובה: אמרוה קמיה דרבי ירמיה. אמר: בבלאי טפשאי! משום דדיירי בארעא

דחשוכא אמרי שמעתא דמחשכין! הא קא יהיב למעלה דשעיר, מקמי מטה דפר, והתורה

אמרה וכלה מכפר את הקדש: כלה דם הפר, ואחר כך כלה דם השעיר.

תשובה 2: אלא אמר רבי ירמיה: נותן אחת למעלה ושבע למטה לשם הפר, וחוזר ונותן אחת

למעלה ושבע למטה לשם השעיר.

שאלה 2: נתערבו לו דמים בדמים במתנות האחרונות,

תשובה 1: סבר רב פפא קמיה דרבא למימר: נותן שבע למטה לשם פר ולשם שעיר, וחוזר ונותן

אחת למעלה לשם שעיר.

דחיית התשובה: אמר ליה רבא: עד השתא קרו לן טפשאי, והשתא טפשאי דטפשאי, דקא

מגמרינן להו ולא גמירי. והא קא יהיב מטה דשעיר מקמי מעלה דשעיר, והתורה אמרה:

תן למעלה ואחר כך למטה!

תשובה 2: אלא אמר רבא: נותן שבע למטה לשם פר, וחוזר ונותן אחת למעלה ושבע למטה

לשם שעיר.

שאלה 3: נתערבו לו כוסות בכוסות

תשובה: נותן, וחוזר ונותן, וחוזר ונותן שלשה פעמים.

שאלה 4: מקצת דמים נתערבו לו, ומקצת דמים לא נתערבו [לו]

הסבר השאלה: פשיטא, כי יהיב - מודאין יהיב. מיהו, הנך שירים הוו וליסוד אזלי, או דילמא

דחויין הוו ואזלי לאמה?

תשובה 1: אמר רב פפא: אפילו למאן דאמר כוס אחד עושה חבירו שירים - הני מילי היכא

דאי בעי למיתב מצי יהיב, אבל האי דאי בעי למיתב לא מצי יהיב - לא.

תשובה 2: אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא: אדרבה, אפילו למאן דאמר כוס

אחד עושה חבירו דחוי - הני מילי דדחיה בידי, אבל היכא דלא דחיה בידי - לא.

הבאת המחלוקת שהוזכרה בתשובות השונות: דתניא: **למעלה הוא אומר ואת**

והוא אומר ואת כף דמה יסק. מניין לחטאת שקבל דמה בארבע

כוסות ונתן מזה אחת ומזה אחת שכולן נשפכין ליסוד - תלמוד לומר **ואת כל דמה**
ישפך. יכול אפילו נתן ארבע מתנות מאחת מהן - תלמוד לומר **ואת כל דמה ישפך** - הוא
נשפך ליסוד, והן נשפכין לאמה. רבי אליעזר ברבי שמעון אומר: מניין לחטאת שקבל
דמה בארבע כוסות ונתן ארבע מתנות מאחד מהן שכולן נשפכין ליסוד - תלמוד לומר
ואת כל דמה ישפך.
קושי על שיטת ר' אליעזר ברי שמעון: ולרבי אליעזר ברבי שמעון, הא כתיב
ואת כל דמה ישפך!
תירוץ: אמר רב אשי למעוטי שירים שבצואר בהמה.

עירה דם הפר לתוך דם השעיר.
שיוך המשנה לדעה תנאית מסויימת: תנן כמאן דאמר מערבין לקרנות. דאיתמר, **רבי יאשיה ורבי**
יונתן. חד אמר: מערבין, וחד אמר: אין מערבין.
דיוק מי אמר מה: תסתיים דרבי יאשיה הוא דאמר מערבין, דאמר: אף על גב דלא כתיב יחדיו
- כמאן דכתיב יחדיו דמי
דחיית הדיוק: אפילו תימא רבי יונתן הוא, שאני הכא דכתיב **חנה**.

